

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C95 – BUI6**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 26 januari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de internationale en EU-handelsdossiers	3
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over homofobie in bilaterale partnerlanden	6
Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voortzetting van de uitvoering van de Europese Dienstenrichtlijn in 2010	11
Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over eventuele Vlaamse noodhulp aan Haïti	
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over noodhulp na de aardbeving in Haïti	
Vraag om uitleg van de heer Kurt de Loor tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over Vlaamse steun aan de getroffen gebieden in Haïti	17

■

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de internationale en EU-handelsdossiers

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister-president, collega's, dit is op zich niet zo'n belangwekkende vraag. Ze gaat specifiek over iets dat we vastgesteld hebben op de website van het Departement internationaal Vlaanderen. Van 30 november tot 2 december 2009 vond in Genève de zevende ministeriële conferentie van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) plaats. Het thema was: 'The WTO, the Multilateral Trading System and the Current Global Economic Environment'. Gezien de crisis is dat geen onbelangrijk gegeven.

Op de webstek van het Departement internationaal Vlaanderen hebben we daar verder geen informatie over teruggevonden. De laatste aanpassingen aan de webstek dateren immers van 16 maart 2009.

Minister-president, welke initiatieven neemt u om het WTO-overleg op te volgen, meer bepaald in het kader van de impact voor Vlaanderen? Hoe nemen wij deel aan die gesprekken? Welke input hebben we daar? Wat is de output voor Vlaanderen? Welke initiatieven neemt u om internationale en EU-handelsdossiers systematisch voor te bereiden en op te volgen? Welke rol ziet u precies voor de werkgroep Handel? De werkgroep Handel is een gemengde werkgroep met ambtenaren en kabinetsmedewerkers. Is die onder de nieuwe regering al samengekomen? Wat zijn de resultaten van die samenkomsten? Waar zijn ze precies mee bezig? Welke andere actoren betreft u hierbij? Wordt bijvoorbeeld Flanders Investment & Trade (F.I.T.) daar ook bij betrokken?

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, minister-president, collega's, ik sluit me graag aan bij deze belangwekkende vraag. De conferentie zelf was misschien niet zo heel belangwekkend, maar als ik het goed heb, minister-president, betreft dit een deel van de discussies binnen de Doha-ontwikkelingsronde, wat wel een heel belangrijk forum is op wereldschaal om de wereldhandel beter op elkaar af te stemmen en om de bekommernissen van de ontwikkelingslanden daarin te erkennen.

We hebben het daar al over gehad bij de bespreking van de beleidsnota. De moeilijkheid is om een evenwicht te vinden tussen enerzijds het behartigen van de belangen van de Vlaamse bedrijven en de Vlaamse economie, en anderzijds oog te hebben voor de ondersteuning van de belangen van de minder sterke partners aan tafel, en dat zijn traditioneel de ontwikkelingslanden. Dat kan soms anders groeien, maar we zien wel hoe het in de toekomst evolueert.

Ik wil me aansluiten bij de laatste vragen van de heer Diependaele om wat meer duidelijkheid en transparantie te krijgen over de standpuntbepaling in Vlaanderen. Er is inderdaad de werkgroep Handel, die alle relevante diensten samenbrengt om de standpunten voor te bereiden. Bestaat daar dan een bepaalde publicatie van? Kunnen wij dat volgen? Hoe zwaar wegen de Vlaamse standpunten door in het Belgische standpunt?

Een ander idee is om bijvoorbeeld tweejaarlijks in deze commissie de stand van de zaken van die ontwikkelingsronde te bespreken. Het gaat over heel belangrijke discussies, die echter heel moeilijk te volgen en te doorgronden zijn, als burger en als parlements lid. Misschien moeten we, hetzij via de website, hetzij via de commissie, eens zoeken naar manieren om wat nauwer betrokken te zijn bij de standpuntvorming en de impact daarvan na de conferenties.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, sinds de aanvang van de huidige multilaterale onderhandelingsronde in de schoot van de WTO, de Doha-ontwikkelingsronde,

in 2001, vindt elke twee jaar een ministeriële conferentie plaats. Die dient in de eerste plaats om de technische onderhandelingen, die hoofdzakelijk op ambtelijk niveau worden gevoerd, de nodige politieke kracht te geven. Ik weet dat u het heel belangrijk vindt, mijnheer Diependaele, dat, als wij ambtenaren sturen, zij politieke kracht en een politiek mandaat hebben.

De conferentie van december 2009 was geen typische politieke onderhandelingsessie, maar handelde over de rol van de WTO in het huidige internationale systeem, en de mogelijkheden die de organisatie biedt voor de heropleving van de internationale economie, die getroffen is door een van de grootste crisissen sinds de Tweede Wereldoorlog.

De technische onderhandelingen over allerlei thema's zoals de markttoegang voor landbouwproducten en industriële producten, de handel in diensten, handelsvereenvoudiging en dergelijke, worden in Genève dagelijks op ambtelijk niveau gevoerd. De verslaggeving van de Belgische Permanente Vertegenwoordiging te Genève hierover wordt nauwgezet opgevolgd door het Departement internationaal Vlaanderen. Wanneer belangrijke onderhandelingen gevoerd worden over thema's die tot de Vlaamse bevoegdheid behoren, zoals landbouw, neemt mijn administratie daaraan deel.

De Europese Commissie, die de EU bij de WTO vertegenwoordigt, brengt wekelijks verslag uit van de werkzaamheden van het in Genève gevestigde Trade Policy Committee, het voormalig Comité van artikel 133. Dit comité vergadert minstens eenmaal per week in Brussel. Alle lidstaten van de EU zijn hierin vertegenwoordigd. Vlaanderen volgt de agenda en de werkzaamheden van dit comité van nabij op. Aan elke zitting gaat een intrafederale coördinatie vooraf. Het Departement internationaal Vlaanderen participeert aan alle vergaderingen waarop het Belgisch standpunt met betrekking tot het Trade Policy Committee wordt gecoördineerd. Ook hieraan gaat het nodige overleg met het kabinet vooraf. Dit lijkt me belangrijk in het licht van de eerste vraag van de heer Diependaele.

De andere dossiers van het gemeenschappelijk handelsbeleid van de EU, zoals de regionale en bilaterale vrijhandelsonderhandelingen en markttoegangsproblemen, worden door mijn administratie op identiek dezelfde wijze opgevolgd.

De heer Diependaele heeft eveneens om wat duiding bij de rol van de werkgroep Handel gevraagd. De voorbereiding van de internationale handelsdossiers en de EU-handelsdossiers omvat onder meer het in kaart brengen van de impact op Vlaanderen en het opstellen van onderbouwde Vlaamse standpunten. De werkgroep EU-handel is een ambtelijk-politieke werkgroep waarin alle relevante beleidsdomeinen zijn vertegenwoordigd.

De Vlaamse Regering heeft deze werkgroep in haar beslissing van 19 juli 2007 opgericht. De werkgroep moet zich buigen over het gemeenschappelijk handelsbeleid van de EU en heeft in feite meerdere functies. Ten eerste, de leden worden over de gang van zaken van diverse dossiers van het gemeenschappelijk handelsbeleid geïnformeerd. Ten tweede, de werkgroep maakt gebruik van de expertise van de verschillende departementen van de Vlaamse overheid om een zo goed mogelijk gedocumenteerd en onderbouwd standpunt naar voren te schuiven. Ten derde, de werkgroep zorgt ervoor dat alle standpunten door de hele Vlaamse overheid worden gedragen.

Om de werking van de werkgroep te optimaliseren, heb ik in mijn reeds aangehaalde beleidsnota een evaluatie aangekondigd. Op 13 januari 2010 is al een eerste vergadering van de werkgroep georganiseerd. Tijdens die vergadering is de basis gelegd voor de scherpstelling of finetuning. Bovendien wordt momenteel bestudeerd op welke manier de werkgroep kan worden geïntegreerd in het Strategisch Overlegplatform Internationale Aangelegenheden, waarvan de oprichting in de beleidsnota is aangekondigd.

Dit overlegplatform is bedoeld om de bestaande interdepartementale coördinatie-mechanismen samen te brengen. Op die manier willen we beleidsdomeinoverschrijdende internationale dossiers op een structurele, systematische wijze behandelen. Die evaluatie is

volop aan de gang. Het voorstel om alles in het Strategisch Overlegplatform Internationale Aangelegenheden te integreren, wordt nog nader bekeken.

Tot slot heeft de heer Diependaele gevraagd welke andere actoren we op deze manier bereiken. Hij heeft hierbij naar F.I.T. verwezen. Wat de behartiging van de Vlaamse internationale economische belangen betreft, is dit agentschap een sleutelspeler. Het spreekt voor zich dat F.I.T. sterk in die werkgroep wordt vertegenwoordigd en dito bijdragen aan de werkzaamheden levert.

Voor onze bedrijven vormt F.I.T. het eerste aanspreekpunt. F.I.T. weet, beter dan wie ook, wat de belangen van de Vlaamse economie in het buitenland zijn. Naast F.I.T. zetelen in de werkgroep EU-handel alle departementen en kabinetten die daar over een vertegenwoordiging beschikken.

In de loop van dit jaar zal door middel van gerichte overlegmomenten met de sectorfederaties en de koepelorganisaties meer werk worden gemaakt van de samenwerking met het bedrijfsleven. In de aanloop tot het vrijhandelsakkoord dat de EU momenteel met Canada onderhandelt, is een dergelijke rondetafel met de private sector georganiseerd. Omdat duidelijke informatie cruciaal is, zal dit contact tussen de overheid en de private sector tijdens deze legislatuur worden versterkt.

Ik veronderstel dat ik aan de hand van deze antwoorden enige duiding heb gegeven bij wat we doen en wat we van plan zijn.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik dank de minister-president voor zijn omstandig antwoord. Dit zal allicht tot andere vragen leiden. We zullen dit in elk geval op de voet blijven volgen.

Het is volgens ons, zoals de minister-president trouwens zelf heeft aangehaald, belangrijk dat de administratie door de juiste politieke besluitvorming wordt geruggensteund. Dit is eveneens een element dat we in de toekomst willen blijven opvolgen.

De evaluatie van de werkgroep stond al in de beleidsnota te lezen. Ik ben blij dat het zo snel is gegaan. Begin januari 2010 is die evaluatie blijkbaar al aangevat. De werkgroep zal meer slagkracht krijgen om de zaken op te volgen.

Het laatste punt dat de minister-president heeft vermeld, is de samenwerking met het bedrijfsleven. Hier zijn al dan niet tussenpersonen van F.I.T. bij betrokken. Het lijkt me in elk geval positief op deze manier van het bedrijfsleven te horen hoe ze verder aan internationale handelsrelaties willen werken.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik wil toch nog even naar mijn eigen vraag verwijzen. Is het mogelijk om de ingenomen standpunten ergens te consulteren? Ziet de minister-president een andere manier om dit transparanter te maken? Het zou mij, in het licht van de controlerende taak van het Vlaams Parlement, alvast interesseren om te zien hoe dat moeilijk evenwicht tijdens de discussies wordt gezocht. Hoe komen die standpunten tot stand? Kunnen we zicht krijgen op de verschillende invalshoeken die hierbij worden gehanteerd? Als we de standpunten zouden kennen, zouden we ze ook kunnen opvolgen en controleren.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Poleyn, ik heb misschien niet direct op uw vraag geantwoord, maar die is natuurlijk vrij algemeen. Ik heb een onderhoud gehad met de voorzitter van uw parlement, omdat de algemene vraag wordt gesteld hoe dit parlement informatie kan krijgen en op een bepaald moment ook onze standpuntbepaling kan kennen op Europees niveau of op andere niveaus, zoals hier voor het WTO-overleg. We zijn aan het

bekijken hoe we daar wat meer transparantie aan kunnen geven zodat u met meer kennis van zaken kunt volgen hoe het standpunt tot stand kwam en hoe we het verder verdedigen.

Op zich gaat het natuurlijk om een heel pertinente vraag van dit parlement, maar aan de andere kant betreft het een heel organisch gegeven. Algemeen wil ik dit verder bekijken en er zullen stappen worden gezet. Ik neem het mee, we zullen het in de gedachtegang opnemen om te zien in welke mate dit kan, want sommige zaken zijn vertrouwelijk en andere standpunten komen in de discussie met andere collega's tot stand. Ik zal daar met de voorzitter verder over spreken en ik zal ook bekijken hoe we inzake de internationale standpunten tot betere afspraken kunnen komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over homofobie in bilaterale partnerlanden

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister-president, collega's, op 11 december vorig jaar maakte u bekend dat op uw voorstel de Vlaamse Regering 7 miljoen euro steun uittrekt voor Malawi. Als ik goed ben geïnformeerd, gaat het om 2 miljoen euro steun voor de gezondheidssector, 3 miljoen euro voor de landbouwsector en nog eens 2 miljoen euro voor UNICEF België voor het uitvoeren van een project dat als doel heeft de toegang tot water te verbeteren en de kwaliteit van sanitair en hygiëne te verhogen.

Ik gebruik dit als inleiding omdat het het vervolg van mijn vraag toch enigszins in een context plaatst, namelijk in die van onze bilaterale partnerlanden. In Malawi werden in de maand december twee homo's gearresteerd die het klaarblijkelijk hebben aangedurfd om een soort trouwceremonie te houden. Ze werden aangehouden, en ze zitten bij mijn weten ook nog vast, op aanklacht van openbare zedenschennis.

Zoals u wellicht wel weet, is homoseksualiteit in Malawi een groot probleem. Het hele Afrikaanse continent scoort trouwens heel slecht als het gaat om rechten van holebi's: van de 53 Afrikaanse landen zijn er 38 waar homoseksualiteit als strafbaar in de wet staat en in landen zoals Mauretanië, Soedan en Nigeria wordt homoseksualiteit met de dood bestraft. Malawi is een van onze drie partnerlanden. Het is mijn overtuiging dat we daarover toch wel iets kunnen zeggen tegen de autoriteiten van het land.

Dat er al iets veranderd is, blijkt uit een document dat de Malawische regering in september 2009 heeft gepubliceerd en waarin voor het eerst homoseksualiteit wordt vernoemd in de strijd tegen aids. Ook dit is een open deur intrappen, maar aids heeft sinds 1985 al 800.000 slachtoffers gemaakt in Malawi en het land is daarmee een van de grootste slachtoffers van de aidspandemie in Afrika en in de wereld, en daarvan zijn 1 miljoen wezen het gevolg. Volgens het Centre for the Development of people (CEDEP), een organisatie die in Malawi actief is, zou 25 procent van de Malawische homo's ook hiv-positief zijn. Er valt wel wat over te zeggen. Ik vermeld dit omdat het Malawische parlement vroeger niet wou spreken, omdat het officieel niet zou bestaan.

Minister-president, ik heb u in juli al eens een vraag gesteld over de Jogyakarta-principes en ook tijdens de bespreking van de beleidsnota heb ik het daarover gehad. U hebt toen gezegd: "Ad-hocinterpellaties van buitenlandse regeringen zijn mijns inziens niet constructief, daarom moet Vlaanderen, indien het echt iets wil betekenen op het vlak van mensenrechten, op de eerste plaats inzetten op multilaterale fora". Dat is, denk ik, toch wel een beetje anders wanneer we echt met partnerlanden spreken. In uw beleidsnota staat daarover: "De Vlaamse Regering moet de mensenrechten in rekening brengen in de activiteiten die het ontplooit in

het kader van zijn internationaal beleid.” Dat is wat ik probeer aan te brengen: enerzijds is er de relatie met onze partnerlanden, anderzijds is er wat u zelf schrijft over de aandacht voor de mensenrechten bij van onze activiteiten.

Ik begrijp dat dit een moeilijk onderwerp is, zowel voor de Malawische regering als voor onszelf, maar toch denk ik dat het belangrijk is dat we daar het standpunt van de Vlaamse Regering over horen, ook al omdat in ons land de Werkgroep Internationale Solidariteit met Holebi's (WISH) actief is en u daarover ook heeft aangeschreven.

Minister-president, vandaar dat ik uw antwoord op een aantal vragen zou willen vernemen. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering ten aanzien van homofobie in het algemeen en ten aanzien van de specifieke gebeurtenissen in ons partnerland Malawi in het bijzonder?

Heeft de Vlaamse Regering specifieke voorwaarden bepaald voor de steun aan Malawi? Welke waren de specifieke voorwaarden met betrekking tot de mensenrechten en de aanvaarding van seksuele diversiteit? Als dit niet zou gebeurd zijn, blijft u dan bij uw antwoord op mijn schriftelijke vraag? Of bent u bereid in dit geval, gelet op de specifieke positie van Malawi in onze buitenlandse verhoudingen, toch de autoriteiten van Malawi daarover aan te spreken?

Welke maatregelen werden er al genomen of denkt u te nemen in het kader van discriminatie van holebi's uit Vlaanderen die willen reizen naar Malawi of andere landen waar holebiseksualiteit een probleem is? Heeft Vlaanderen voldoende middelen en expertise om de fundamentele rechten en vrijheden van ngo-medewerkers die in homofobe landen werkzaam zijn te vrijwaren in het geval van incidenten gebaseerd op seksuele betrekkingen? Zo ja, welke?

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister-president, ik wens me aan te sluiten bij de vraag van de heer Roegiers omdat wij het heel belangrijk vinden dat Vlaanderen aandacht besteedt aan mensenrechten in het kader van ontwikkelingssamenwerking en op een of ander forum toch op een diplomatische manier zou pleiten voor de rechten van bevolkingsgroepen die worden gediscrimineerd. Samen met mevrouw De Knop heb ik u over deze zaak een brief geschreven.

Bij uw vraag naar de maatregelen wil ik u geruststellen, mijnheer Roegiers, en u te hulp snellen, minister-president. Die maatregelen bestaan al. De Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken geeft reisadvies voor de meeste landen, ook voor Malawi. Voor Malawi is de problematiek al lange tijd bekend en worden Belgische reizigers gewaarschuwd met betrekking tot de homoseksualiteit die problematisch zou kunnen zijn en waarop ze zouden kunnen worden aangesproken. In verband met aids en seksueel overdraagbare aandoeningen wordt ook een waarschuwing gegeven in het reisadvies. Dat kunt u vinden op www.diplomatie.be. Voor de heer Roegiers heb ik het alvast afgeprint.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ik wil me ook aansluiten bij de vragen van de heer Roegiers. Ik las onlangs in de Amerikaanse pers een schokkend artikel over wat er in Malawi en een aantal andere Afrikaanse landen aan de hand is. Men zou verkeerdelijk de indruk kunnen hebben dat het hier gaat over discriminatie. Het gaat helaas veel verder dan dat. In bepaalde Afrikaanse landen is door radicale Amerikaanse kerken propaganda gevoerd tegen homoseksualiteit. Dat is door bepaalde bevolkingsgroepen letterlijk opgenomen en ze hebben homoseksuelen gemolesteerd en vermoord. Omdat we een band hebben met Malawi, is het belangrijk dat we het niet onderschatten. Het gaat niet over discriminatie zoals die in veel landen bestaat, maar echt over het elimineren van homoseksuelen. Dat kunnen we vanuit Vlaanderen toch niet aanvaarden. Iedereen die het goed meent in Vlaanderen zou het

geweldig appreciëren als u op een of andere diplomatische manier zou proberen dit probleem aan te pakken.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik sluit me ook aan bij de vraag van de heer Roegiers. In alle samenwerkingsakkoorden die de EU sluit, staat in artikel 2 meestal dat zij in die landen ook zullen letten op mensenrechten, democratische principes en dergelijke. Mijn ervaring leert dat dat dode letter blijft. Dat staat in het akkoord met Israël, maar er wordt helemaal niets mee gedaan. Er wordt nooit druk uitgeoefend.

Als er een samenwerkingsakkoord wordt gesloten met Israël of andere Oost-Europese of Centraal-Europese staten, gaat het meestal over wetenschappelijke samenwerking, tussen ziekenhuizen bijvoorbeeld. Dan kun je gemakkelijker druk uitoefenen en stellen dat budgetten enkel worden gegeven als zij letten op bepaalde principes voor mensenrechten en democratie. Voor armere landen zoals Malawi of andere Afrikaanse staten is het een stuk moeilijker om ontwikkelingshulp te laten afhangen van het naleven van principes. Dan straf je de bevolking, terwijl je de regering en de beleidsmakers wilt raken. Dat is een moeilijk evenwicht.

Wat de EU en misschien Vlaanderen te weinig doen, is druk uitoefenen bij de beleidsmakers. We hebben gezien welk effect het kan hebben als je je mening zegt over regeringsleiders in Congo. We moeten er toch voor zorgen dat we blijvend de vinger op de wonde leggen, misschien niet de ontwikkelingshulp ervan laten afhangen, maar er wel op blijven wijzen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, de steun die wij al een hele tijd aan Malawi geven, is een van dé voorbeelden van hoe wij er met de middelen die we hebben, kunnen voor zorgen dat een ontwikkelingsland als Malawi op een goede manier in zijn eigen onderhoud kan voorzien. Ik ben ervan overtuigd dat de ontwikkelingssamenwerking en de steun die wij vanuit Vlaanderen aan onder meer Malawi geven, een voorbeeld is van hoe je vrij snel iets positiefs kunt realiseren.

Dit probleem is overigens al enige tijd geleden onder mijn aandacht gekomen, collega's. Ik heb daarop enkele acties ondernomen. Zo is er een brief verstuurd aan de ambassadeur met een uitdrukkelijke vraag om tekst en uitleg. Wij stellen in die brief ook dat wij het heel problematisch vinden dat personen vanwege hun seksuele geaardheid zouden worden vastgezet. Ik zal die brief ook overmaken aan de leden van de commissie.

Daarnaast heb ik recent nog overleg gepleegd met de collega's uit Schotland, om samen met hen de situatie in Malawi te bespreken en te bekijken hoe wij samen op een positieve wijze, zonder dat ontwikkelingsland meteen tegen de muur te nagelen, aan de situatie kunnen werken.

Ik kom nu net van de nieuwjaarsreceptie met de diplomaten, die wij elk jaar organiseren. De ambassadeur van Malawi was daar aanwezig. Ik heb haar gezegd dat ik vandaag deze vraag zou krijgen in het parlement, en dat ik graag zou weten hoe het antwoord op mijn brief er zou uitzien. Zij heeft mij gezegd dat daar vandaag een beslissing over zou worden genomen. Indien dat voor 14 uur zou gebeuren, zou ze mij nog iets laten weten, maar dat is spijtig genoeg niet gebeurd.

Het toont wel aan, collega's, dat wij deze zaak ter harte hebben genomen. Ik vind het terecht dat men in deze commissie aandacht besteedt aan dit thema. Ik hoop dat u heel blij bent dat de minister-president niet op de vraag om uitleg heeft gewacht om tot actie over te gaan. Het belangrijkste is natuurlijk het resultaat, maar daar kan ik nog geen uitsluitsel over geven.

Als wij een ontwikkelingsland op een goede manier ondersteunen, en dat heeft ook zijn effecten op het veld, kunnen we ook met iets meer gezag andere problemen aankaarten. Ik

heb de indruk dat men dat in Malawi heel goed heeft begrepen en dat men dat niet zomaar wegwuift, getuige daarvan het gesprek dat ik daarnet heb gehad met de ambassadeur.

Wat de Vlaamse Regering betreft, mijnheer Roegiers, wil ik nog eens in alle duidelijkheid het standpunt van de regering herhalen, dat ook verwoord is in het regeerakkoord. Op pagina 82 staat: “We maken werk van een non-tolerantiebeleid op het vlak van discriminatie.” Op pagina 83 leest u: “We binden de strijd aan met de stereotiepe opvattingen over holebi’s en transgenders.” Het staat dus heel nadrukkelijk in het regeerakkoord, maar dat moet natuurlijk ook elke keer in de praktijk worden omgezet.

In het kader van de ontwikkelingssamenwerking met Malawi wil Vlaanderen de inspanningen van het land ondersteunen om de armoede te bestrijden en de Malawi Growth and Development Strategy, evenals de millenniumdoelstellingen voor Malawi, te helpen realiseren. De gelijke behandeling van mannen en vrouwen, duurzame ontwikkeling en institutionele capaciteitsopbouw staan centraal binnen de verschillende sectoren van de samenleving. Om die reden volgen het Departement internationaal Vlaanderen en het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking de maatschappelijke ontwikkelingen in Malawi met heel veel aandacht.

Wat de holebirechten in Malawi betreft, kwam de afgelopen maanden zowel de arrestatie van twee personen als de verklaring van de Eerste Secretaris voor Voeding en hiv/aids van het Malawische ministerie voor Gezondheid in het nieuws. Het gaat wat mij betreft om tegenstrijdige signalen. Enerzijds wordt oude regelgeving, die een overblijfsel is van de Britse koloniale wetgevingen en die eerder dode letter leek, omdat het gaat om moeilijk te bewijzen feiten, opgerakeld in een zaak die ruchtbaarheid kreeg in Malawi. Anderzijds verklaarde mevrouw Shawa, hooggeplaatst in de hiërarchie van de Malawische overheid, publiekelijk het volgende: “There is a need to incorporate a human rights approach in the delivery of HIV and AIDS services to such risk groups like men who have sexual intercourse with men if we have to fight AIDS.”

Samen met de Vlaamse Regering hoop ik dat de tendens die wordt vertolkt door die mevrouw, zich zal doorzetten en dat Malawi de weg van Zuid-Afrika inslaat en homoseksualiteit decriminaliseert.

De Vlaamse Regering heeft voor de steun aan Malawi geen specifieke voorwaarden gesteld inzake respect voor de mensenrechten en de aanvaarding van seksuele diversiteit in het bijzonder. In de strategienota die beide regeringen in 2008 hebben goedgekeurd, zijn er wel twee belangrijke elementen opgenomen. Ten eerste is er een verwijzing naar de beleidsnota 2004-2009, die stelt dat de Vlaamse bijdrage tot wereldwijde ontwikkeling is ingegeven door universele waarden en het respect voor de rechten van de mens. Ten tweede hebben beide regeringen zich ertoe verbonden te streven naar goed bestuur. Daaronder moet verstaan worden: accountability, transparantie, inclusie, bestrijding van corruptie, de beginselen van de rechtsstaat, en oor hebben voor de stem van de meest kwetsbaren in de samenleving.

Ik zie die tegenstrijdigheid waar u naar verwijst, mijnheer Roegiers, niet. In mijn antwoord op uw schriftelijke vraag heb ik gesteld: “Vlaanderen, indien het echt iets wil betekenen op het vlak van mensenrechten, moet in de eerste plaats inzetten op multilaterale fora.” In mijn beleidsnota heb ik daaraan toegevoegd dat Vlaanderen de mensenrechten in rekening moet brengen in de activiteiten die het ontplooit in het kader van zijn internationale beleid. Dat zal ook effectief op de eerste plaats gebeuren via multilaterale fora. Zo werd onlangs tijdens de Program Coordination Board van UNAIDS door Nederland, dat ook namens Vlaanderen en België sprak, de visie vertolkt dat succesvolle aids/hiv-programma’s aandacht hebben voor homoseksualiteit en bestrijding van discriminatie. Uitzonderlijk kan dat ook bilateraal worden opgenomen, wanneer we met het land in kwestie een intensieve relatie hebben. Dat is het geval met Malawi.

De vertegenwoordigers van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) volgen de zaak van de twee betrokken personen van zeer nabij op. Ik heb Schotland al genoemd, maar wij staan ook in contact met Duitsland, UNAIDS en andere instellingen. In Malawi plegen de ambassades van de westerse landen onderling overleg en plegen ze gezamenlijke demarches naar de overheid aldaar, in een poging die ertoe te bewegen de wetgeving in overeenstemming te brengen met de internationale wetgeving inzake mensenrechten.

Ik heb al vermeld dat ik een brief heb geschreven naar de ambassadeur van Malawi, waarin ik de bezorgdheid heb geuit die Vlaanderen heeft over deze zaak, en waarin ik mijn overtuiging heb uitgedrukt dat de gerechtelijke autoriteiten in Malawi zich bij hun onderzoek zullen laten leiden door de bepalingen van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

Gisteren heeft er op mijn kabinet een vergadering plaatsgevonden met de Schotse minister, bevoegd voor buitenlands beleid, om te bekijken hoe we onze acties nog beter kunnen coördineren en op elkaar afstemmen. Zo zal zij bij haar bezoek aan Malawi over drie weken ook de bezorgdheid van Vlaanderen inzake de rechten van homo's vertolken ten aanzien van de autoriteiten, tenzij dit in de tussentijd zou zijn uitgeklaard.

Malawi heeft een behoorlijke traditie van onafhankelijkheid van het gerecht. Daarom heb ik bewust niet aangedrongen op een tussenkomst van de regering in de rechtsgang. De Malawische grondwet van 1995 bevat bepalingen over menselijke waardigheid en gelijkheid en stelt dat eerdere wetten die strijdig zijn met de grondwet, buiten toepassing moeten worden gelaten. Dat biedt een mogelijke uitweg voor de rechters die in deze zaak uitspraak moeten doen. Volgens de informatie die ik daarstraks heb ontvangen, zou dat vandaag gebeuren.

Vlaanderen beschikt niet over specifieke middelen en expertise op dit vlak. Voor ngo-medewerkers geldt wat ik als antwoord op de vorige vraag heb gezegd. Het reisadvies op de website van de FOD Buitenlandse Zaken bevat een rubriek 'seksualiteit', waarin vermeld staat of homoseksuele relaties al dan niet verboden zijn. Zij kunnen ook een beroep doen op de consulaire bijstand. Mochten zich in de praktijk problemen voordoen met ngo-medewerkers, dan zal dat wellicht ook aan bod komen in de consultatieve donormeedings die in de meeste ontwikkelingslanden worden georganiseerd.

Ik wil nog even de aandacht vestigen op de specifieke situatie van de vertegenwoordiger van VAIS in Malawi. Die is onder een diplomatiek statuut geaccrediteerd als lid van de Belgische ambassade, waarvan het rechtsgebied ook Malawi omvat. De vertegenwoordiger geniet dus de bescherming van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer.

Voorzitter, collega's, het meest belangrijke is dat ik al actie heb ondernomen – de brief, het contact met de Schotse minister en met de ambassadeur van Malawi. Dat allemaal om zo snel mogelijk tot duidelijkheid en uitklaring te komen voor de betrokkenen die vastzitten. Als het alleen maar blijkt te slaan op homofilie, dan moet men die mensen zo snel mogelijk vrijlaten.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, ik wil u eerst en vooral heel oprecht bedanken voor de initiatieven die u hebt genomen. Ik ben blij dat u dat hebt gedaan en dat u niet hebt gewacht tot er een parlementaire vraag over werd gesteld. Ik wil u en de collega's die hun steun hebben gegeven, bedanken.

Ik heb er, tussen haakjes, nooit voor gepleit en zal er ook nooit voor pleiten om de financiële middelen voor Malawi weg te nemen. Dat is zeker niet mijn bedoeling. Ik denk dat de weg die de minister-president nu heeft bewandeld, de goede is.

Ik heb begrepen, minister-president, dat er geen specifieke voorwaarden rond mensenrechten zijn opgenomen in de overeenkomst met Malawi, maar dat er wel naar een aantal documenten

wordt verwezen. Moeten we in de toekomst een aantal zaken niet iets specifiek opnemen in zulke overeenkomsten, precies om duidelijk te maken welke waarde wij hechten aan de mensenrechten? Ik heb het dan niet enkel over holebi's, maar ook over een aantal andere zaken rond mensenrechten.

U sprak even over een mogelijke tegenstrijdigheid. Ik heb die niet geïnsinueerd of willen insinueren. Ik heb alleen gezegd dat Malawi een specifieke situatie is omdat het een partnerland is en omdat we daar de mogelijkheid hebben om iets accurater op te treden.

Ik ben het met u eens dat het goed is dat de overheid niet is tussenbeide gekomen in Malawi en dat we daar ook niet op hebben aangedrongen. Het pleit in het voordeel van Malawi dat er een scheiding der machten is. Waar wij natuurlijk wel op kunnen aandringen, op de diplomatieke wijze die u hebt aangehaald, is dat de wetgeving daarover mettertijd kan worden gewijzigd. Dan zijn er op zich geen problemen.

U hebt een aantal keren gesproken over de Schotse minister. Is het in het kader van het nakende bezoek van de Schotse minister aan Malawi dat u daar specifiek de nadruk op legt, of was er een andere reden waarom u heel specifiek een aantal keren over de Schotse minister hebt gesproken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: We hebben regelmatig contact met onze Schotse collega's. Naar aanleiding van een bezoek aan Vlaanderen hebben we dit onderwerp aangekaart. De Schotse regering is bezorgd. Schotland ondersteunt Malawi op een aantal vlakken. Het lijkt me goed niet enkel vanuit Vlaanderen, maar ook vanuit een aantal andere landen hetzelfde signaal te geven.

Eigenlijk mag hierover geen misverstand bestaan. Dit is trouwens ook niet het geval. In Schotland leeft dezelfde gevoeligheid. We hebben dit samen gedaan. De Schotse minister reist binnen een drietal weken af. Indien het probleem dan nog niet zou zijn opgelost, zou ze die bezorgdheid best ook namens Vlaanderen overmaken.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, indien u alsnog een antwoord van de ambassadeur zou krijgen, zou ik het op prijs stellen indien u de commissie daarvan op de hoogte zou brengen. Het maakt niet uit of het om een sms of om een omstandiger antwoord gaat.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal de brief die ik heb gestuurd, alvast aan de commissiesecretaris overmaken. Zodra ik een antwoord ontvang, zal ik het aan het Vlaams Parlement overmaken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voortzetting van de uitvoering van de Europese Dienstenrichtlijn in 2010

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, mijn vraag om uitleg betreft de omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn. De minister-president is hierdoor allicht niet verrast.

Mijn fractie hecht om twee redenen veel belang aan de implementatie van de Europese Dienstenrichtlijn. Ten eerste, dit is een uitgelezen kans om de reglementitis in Vlaanderen aan te pakken. Wie vandaag het memorandum van de ondernemers heeft gelezen, weet dat dit een van de grote pijnpunten vormt. Ten tweede, de implementatie van de Europese

Dienstenrichtlijn biedt de Vlaamse dienstensector in andere Europese lidstaten gouden kansen om nieuwe exportmogelijkheden te creëren.

Minister-president, ik heb veel respect voor uw gedrevenheid met betrekking tot de werkgelegenheid in Vlaanderen. Het drama van Opel Antwerpen vormt hier een goed voorbeeld van. Dit is gemeend. Dit is geen stijlformule. Misschien is het echter ook wel eens goed naar andere wegen te kijken. We moeten nagaan of de omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn in Vlaanderen en in de rest van de EU kansen biedt.

De einddatum voor de omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn, 28 december 2009, is verstreken. Hiermee is echter geen einde aan de taken en de opdrachten van de lidstaten gekomen. We belanden nu immers in een nieuwe fase.

U weet dat de Europese lidstaten voor elkaar een rapport moeten opstellen over de screening van de eigen wetgeving in het licht van de toepassing van de Europese Dienstenrichtlijn. Ze moeten die rapporten aan elkaar overmaken. Binnen een termijn van 6 maanden moeten ze hun opmerkingen over al die verslagen indienen. Dat staat in artikel 39, tweede lid van de Europese Dienstenrichtlijn. Binnen diezelfde termijn moet de Europese Commissie de belanghebbenden over deze verslagen raadplegen.

Concreet betekent dit dat de resultaten van de toetsing van de nationale wetgeving aan de Europese Dienstenrichtlijn door de andere lidstaten op hun waarde en hun kwaliteiten worden getoetst. De termijn van 6 maanden duurt in feite niet lang. Dit moet dan ook binnenkort gebeuren.

Deze bepaling biedt de lidstaten de mogelijkheid dieper in te gaan op de nog overblijvende handelsbelemmeringen in andere lidstaten voor dienstverlenende bedrijven. Ze biedt de lidstaten de mogelijkheid om resterende hindernissen ten gevolge van de buitenlandse wetgeving voor de exportmogelijkheden van de dienstverlenende bedrijven bij deze andere lidstaten aan te kaarten. Dit is een uitgelezen kans om na te gaan of er bij onze bureaus, in het bijzonder die landen waarmee we intense handelsbetrekkingen hebben, nog belemmeringen zijn. Ik kan er in elk geval onmiddellijk een paar opsommen.

Ik sta trouwens niet alleen met de stelling dat dit een belangrijke kans vormt. Volgens een studie van de Nationale Bank en het Federaal Planbureau belooft de volwaardige omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn zeker exportmogelijkheden in het nabije buitenland voor onze dienstverlenende ondernemingen. Ik citeer even pagina 5: “Algemeen gezien bevestigt de sectorale analyse de op basis van de macro-economische modellen voorspelde grote groei van de uitvoer van diensten. De analyse toont echter ook dat dit effect beperkt zou blijven tot een klein aantal ondernemingen. Dankzij de toepassing van de richtlijn zouden micro-bedrijven en voldoende performante kmo's gebruik kunnen maken van in andere EU-landen bestaande mogelijkheden, terwijl hen dit tot op vandaag altijd werd ontnomen door de zware administratieve afhandeling. Op die manier kunnen die ondernemingen hun omzet verhogen en zich sneller ontwikkelen dan wanneer zij enkel op lokaal niveau actief zouden blijven. Die ondernemingen zouden zich gemakkelijker kunnen richten op de geografisch meest toegankelijke markten en de markten waar de Dienstenrichtlijn zou kunnen leiden tot de belangrijkste opheffing van belemmeringen. Dat zou met name voor de handel met Duitsland gelden.” De meest toegankelijke markten zijn die van onze buurlanden Duitsland, Nederland en Frankrijk. Duitsland vormt nu sowieso al een belangrijke afzetmarkt.

Het komt er voor de Vlaamse Regering op aan de vrijmaking van de buitenlandse dienstenmarkt ten gevolge van de Europese Dienstenrichtlijn voor bepaalde van onze bedrijven zo goed mogelijk aan te pakken. Artikel 39, tweede lid van de Europese Dienstenrichtlijn biedt ons een uitgelezen kans om de wetgeving in het buitenland te screenen.

Minister-president, heeft de Vlaamse Regering een duidelijk zicht op de exportmogelijkheden en de kansen van de Vlaamse dienstverlenende bedrijven in de nabije toekomst? Ik denk

hierbij natuurlijk aan de uitwerking van de Europese Dienstenrichtlijn. In welk versterkend exportbeleid voorziet de Vlaamse Regering in dit verband? Zal de Vlaamse Regering, in uitvoering van artikel 39, tweede lid van de Europese Dienstenrichtlijn, de noodzakelijke voorbereidingen treffen om optimaal gebruik te kunnen maken van de mogelijkheden om wettelijke belemmeringen voor de exportmogelijkheden van de Vlaamse dienstverlenende bedrijven weg te werken? Zo ja, om welke voorbereidingen gaat het dan? Ik kijk met spanning uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de eerste vraag van de heer Bouckaert. Deze diensten worden niet enkel door bedrijven en grote kmo's, maar ook door kleine zelfstandigen aangeboden. De impact van de omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn lijkt me deze mensen nog niet altijd even duidelijk te zijn. Het is mogelijk dat ik deze vraag eigenlijk aan de minister van Economie zou moeten stellen. Is de Vlaamse Regering van plan op de kleine zelfstandigen en de vrije beroepen gerichte initiatieven te nemen? In welke mate zullen de betrokkenen zich kunnen voorbereiden of acties ondernemen om hun diensten in het buitenland aan te bieden? In welke mate moeten ze concurrentie van buitenlandse collega's verwachten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, allereerst wil ik de heer Bouckaert danken voor zijn uiting van respect voor al wat we doen. Volgens mij moeten we dit vooral samen doen.

De heer Bouckaert heeft natuurlijk gelijk dat de Europese Dienstenrichtlijn van groot belang is. Ik begrijp zijn bezorgdheid. Wat het juridisch aspect betreft, deel ik zijn bezorgdheid. We mogen niet te kort door de bocht gaan. Anders zouden we later wel eens met de gebakken peren kunnen zitten.

Ook met betrekking tot het economisch aspect is zijn bekommernis terecht. Het gaat hier in feite om een opportuniteit. We worden met verschillende evoluties geconfronteerd. Het is niet mijn bedoeling het debat dat we gisteren in de plenaire zitting hebben gevoerd, hier opnieuw aan te vatten. De industrie is historisch zeer belangrijk voor onze havens. Die industrie krijgt tegenwoordig zware klappen. Ik hoop de industrie in Vlaanderen op een duurzame wijze te kunnen behouden. Op basis van de Europese Dienstenrichtlijn zal de diensteneconomie misschien steeds meer een alternatief bieden. Ik bekijk het nu even op macro-economisch niveau. We zullen hier in de loop van deze legislatuur nog op kunnen terugkomen. Ik deel in elk geval de bezorgdheid. Om onze diensteneconomie nog verder te laten groeien, moeten we de juiste impulsen geven. Daarnaast moet onze industrie een duurzame groei kennen. Dat zal een hele opgave zijn.

Het is in feite een nog ruimer debat. Daar zijn we gisteren eigenlijk niet dieper op ingegaan. We moeten een aantal zaken eens op Europees niveau bekijken. Ik heb daarstraks de Amerikaanse ambassadeur gesproken. Hij is op een uitnodiging van de Belgische diplomatie ingegaan. Dit toont aan dat Vlaanderen op internationaal vlak nog goed scoort. De Verenigde Staten hebben 70 miljard dollar in General Motors (GM) geïnvesteerd. President Obama heeft die beslissing genomen. Hij heeft de verschillende deelstaten van de VS waar GM actief is niet eerst gevraagd welke bijdrage zij zouden leveren om die 70 miljard dollar op tafel te leggen.

De Europese overheid beschikt natuurlijk niet over dezelfde fondsen. Dat is geen verwijt aan het adres van de Europese Commissie. We laten lidstaten bij wijze van uitzondering op de verdragsbepalingen soms toch toe steun te verlenen.

Dat levert natuurlijk een heel specifieke situatie op. Dat is zeker het geval indien het om een grote multinational gaat. Bepaalde lidstaten verlenen staatssteun. Op die manier ontstaat een

concurrentie tussen de lidstaten. Dat valt niet te vergelijken met de situatie in de VS of in Canada, waar de fondsen van de federale overheid afkomstig zijn.

Misschien moeten we dit debat een andere keer voeren. Het is in elk geval heel belangrijk. Ik heb daar bij Commissievoorzitter Barroso op aangedrongen. Dit is zeer belangrijk voor heel Europa. Ik heb overigens nog andere contacten. We moeten dit debat voeren. Indien we nogmaals met een bedrijf als GM worden geconfronteerd, zullen de lidstaten weer tegen elkaar worden uitgespeeld en zullen de kleinere lidstaten elke keer opnieuw aan het kortste eind trekken. Binnen die lidstaten gaat het dan onder meer om Vlaanderen. We moeten dit blijven opvolgen.

Op basis van het verdrag mag in principe geen steun worden verleend. De andere grote spelers hebben echter massaal steun toegezegd. De VS hebben de automobielsector 70 miljard dollar gegeven. In Europa is een dergelijke steun in principe onmogelijk. Er zijn slechts drie uitzonderingen. Met de temporary framework is daar nu eentje aan toegevoegd. Deze uitzondering is bedoeld om de financiële sector en de andere sectoren te helpen. Hiermee hebben we de deur echter vrij ver opengezet. Uit de discussie met GM blijkt welke gevolgen dit kan hebben.

Ik vraag me af of de heer Reilly van de andere lidstaten al 2,7 miljard euro had gekregen voor hij bekendmaakte dat Opel Antwerpen volgens hem moet worden gesloten. Dit is een interessante en belangrijke discussie. Eigenlijk zouden we die dan ook op het Europees niveau moeten voeren. Een aantal modellen en visies die nu ten gevolge van verdragen en dergelijke in het systeem zitten ingebakken, leiden ertoe dat een multinational de lidstaten tegen elkaar kan uitspelen. Dit is een nieuwe situatie. Deze situatie houdt onder meer in dat Vlaanderen misschien altijd aan het kortste eind zal trekken.

Aangezien we hierover zeker van gedachten moeten kunnen wisselen, probeer ik dit punt op de Europese agenda te krijgen. Tijdens de economische top van 11 februari 2010 zullen drie punten aan bod komen. Die punten zijn de situatie post-Kyoto, de situatie post-Lissabon en de situatie in Haïti. En het zou goed zijn mocht men staatshulp op Europees niveau, in het tweede punt opnemen.

Dit was wat verder verwijderd van uw vraag, ik keer nu terug naar de Dienstenrichtlijn. Het is voor Vlaanderen en België heel belangrijk dat we die juridisch goed uitvoeren, maar ook dat we alle opportuniteiten ervan gebruiken.

Ik beantwoord uw vragen met wat meer tekst en uitleg. Sommige dingen weet u. De Dienstenrichtlijn werd in 2006 goedgekeurd om een einde te maken aan een aantal belemmeringen in de ontwikkeling van een concurrerende dienstenhandel tussen de Europese lidstaten.

De Vlaamse Regering heeft intussen een aantal inspanningen geleverd om het rechtskader van de Dienstenrichtlijn volledig om te zetten. U hebt zelf verwezen naar 28 december 2009 als einddatum voor de omzetting van de Dienstenrichtlijn, wat natuurlijk niet wil zeggen dat er op 28 december ook een einde is gekomen aan onze opdracht tot vrijmaking van de interne dienstenmarkt. De Vlaamse Regering zal de uitvoering van de Dienstenrichtlijn dan ook verder blijven opvolgen. Hierbij zullen we uiteraard ook bijzondere aandacht hebben voor de exportmogelijkheden van de Vlaamse dienstverlenende bedrijven.

Het rapport van de Nationale Bank en het Planbureau waar u naar verwijst, is interessant. We hebben dat natuurlijk bekeken. In het rapport wordt geconcludeerd dat de Dienstenrichtlijn geen significante gevolgen zal hebben voor de directe buitenlandse investeringen en nauwelijks een effect zal hebben op de invoer van diensten, omdat het initiële niveau van de regelgeving en de administratieve belemmeringen in België relatief laag is, maar dat daartegenover de uitvoer van de diensten door de versoepeling van de regelgeving in andere lidstaten wel een gevoelige groei kan kennen. Daarbij dient volgens het rapport helaas wel genoteerd te worden dat door het initieel zeer lage niveau van de uitvoer het effect op de

totale omzet in elke branche ook vrij gering zal zijn. Ik citeer het onderzoek: “Allicht zullen de grootste effecten van de Dienstenrichtlijn daarom te vinden zijn op het binnenlandse niveau, met name door de administratieve vereenvoudiging, door het opzetten van de unieke loketten die ook ten dienste staan van binnenlandse dienstverleners.”

Mijnheer Bouckaert, ik kan u ook meegeven dat het Agentschap Ondernemen en Flanders Investment & Trade (F.I.T.) binnenkort een meldpunt zullen oprichten voor Vlaamse kmo's die in andere Europese lidstaten geconfronteerd worden met moeilijkheden ingevolge regelgeving die niet conform de Dienstenrichtlijn zou zijn. Het meldpunt zal hierbij als taak hebben om het handelsbelemmerende karakter van de regelgeving in kwestie te beoordelen en indien nodig bijstand te bieden teneinde een buitengerechtelijke oplossing te bewerkstelligen. Aldus kunnen we de exportmogelijkheden van de Vlaamse bedrijven alvast de nodige ondersteuning geven. De communicatie over dit meldpunt zal gepaard gaan met informatie over de mogelijkheden die de Dienstenrichtlijn biedt voor een onderneming die wil internationaliseren.

Wat de eerste vraag betreft, zit er in die studie ‘eten en drinken’, maar ze bevat ook heel wat opportuniteiten, zeker om te internationaliseren en verder te groeien. Het meldpunt is heel belangrijk voor de kmo's. Met dit meldpunt nu in werking, moeten we de zaken ook heel goed blijven opvolgen en een monitoring organiseren om de dynamiek van onze dienstenbedrijven – de kleine, maar ook de middelgrote – alle mogelijke ondersteuning te geven. Ik ben daar ook heel positief over. We moeten deze nieuwe dynamiek volop gebruiken en uitbuiten – in de positieve zin van het woord – voor de Vlaamse economie en de bedrijven in die dienstensector.

U weet dat in het kader van artikel 39, lid 2 van de Dienstenrichtlijn de Europese lidstaten beschikken over een andere belangrijke hefboom voor het verder wegwerken van wettelijke belemmeringen voor de exportmogelijkheden. De Vlaamse Regering is van plan om ook deze hefboom optimaal te gebruiken. Artikel 39, lid 2 van de Dienstenrichtlijn betreft de zogenaamde wederzijdse beoordeling of de ‘peer review’, iets wat onder meer bij bedrijfsrevisoren al een tijdje bestaat, van de screeningsresultaten die via IPM (Interactive Policy Making) zijn aangemeld.

Op 1 oktober 2009 hebben de Europese lidstaten een overeenkomst bereikt over de methodologie van deze wederzijdse beoordeling. Die zal in eerste instantie gebeuren in zes clusters van telkens vijf lidstaten op basis van een lidstatelijk syntheserapport. België werd ondergebracht in de cluster met Nederland, Frankrijk, Luxemburg en Liechtenstein. Deze cluster zal tussen eind januari en medio maart een viertal keer samenkomen om de belangrijkste screeningsresultaten onderling te bespreken. De resultaten van de werkzaamheden van iedere cluster zullen vervolgens in plenaire vergadering vergeleken en onderzocht worden. Ik ga ervan uit dat dat dan ook hier zal gebeuren. De eerste plenaire vergadering is gepland eind maart, begin april. Vlaanderen zal alvast actief aan die clusterbespreking deelnemen en daarbij de belangen van de Vlaamse dienstenverlenende bedrijven verdedigen.

Voorzitter, dames en heren, mijnheer Bouckaert, ik denk dat u dit samen met mij van zeer nabij zult blijven volgen, terecht. Ik hoop dat we met de stappen die wij hebben gezet de diensteneconomie in Vlaanderen een boost kunnen geven, niet opdat vele buitenlandse bedrijven in die activiteit naar hier komen, want dat is natuurlijk ook niet uitgesloten, maar vooral opdat onze bedrijven groeien en internationaal hun vleugels uitslaan.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister-president, het eerste deel van uw antwoord was natuurlijk geen antwoord op mijn vraag, maar op veel andere belangrijke vragen. Ik wil toch opmerken dat we geen appels met peren mogen vergelijken. In de VS bestaat er al een dienstenrichtlijn sinds de Amerikaanse revolutie, namelijk de ‘Commerce Clause’. Staten in Amerika, zoals Alabama en zo meer, hebben niet het recht om concurrentievervalsende

maatregelen en subsidiemaatregelen te nemen. Dat bestaat daar al veel langer dan in Europa. Het is natuurlijk zo dat de VS een federale staat vormen, maar van Europa weten we niet wat het is, het is sui generis. Europa kan zelf niet met zware subsidies over de brug komen, dat is ook niet de opdracht van Europa. Ik denk dat u daar een beetje verkeerde vergelijkingen maakt. Vlaanderen en België moeten optimaal gebruik maken van de mogelijkheden om concurrentievervalsende staatssteun aan te klagen. Ik dacht dat dit gebeurde.

Ik heb een heel interessant antwoord gekregen op mijn tweede vraag. Het is interessant om te weten dat men met die clusters zal werken. Het is ook een goede methode om achteraf een bespreking te hebben in plenaire vergadering. Ik hoop dat wij u daar regelmatig vragen over kunnen stellen en dat daarover gerapporteerd kan worden, want het is toch wel een cruciale zaak als u weet dat er cijfers worden genoemd van 9000 arbeidsplaatsen die de implementatie van de Dienstenrichtlijn zou kunnen bewerkstelligen – en dat is toch twee keer Opel in Antwerpen.

U zegt dat aan de implementatie van de Dienstenrichtlijn een einde is gekomen, maar dat is niet zo. Elke nieuwe wetgeving van België en Vlaanderen moet worden gescreend en getoetst aan de Dienstenrichtlijn. Het is een ‘never ending story’, het is een constante discipline die aan onze wetgever wordt opgelegd.

Ik ben ook blij dat het meldpunt er komt. Dat is een heel belangrijk instrument om eventuele concurrentievervalsende en handelsbelemmerende maatregelen in het buitenland aan te klagen. Ik dacht dat dit meldpunt reeds onder uw vorige regering werd besproken, maar goed.

U doet een beetje, ik zal niet zeggen ‘kleinerend’, want dat is het woord niet, in het Engels zou men ‘diminishing’ zeggen, over het effect op onze handel. Het effect kan men niet inschatten, maar met uw verleden bij UNIZO, zult u wel weten dat we een heel dynamische wereld van kleine ondernemingen hebben, en die kleine ondernemingen zijn kleinschalig. Dienstensectoren kunnen gemakkelijk uitbreiden van 5 tot 10 of van 10 tot 20, dat zijn geen grote ondernemingen met honderden mensen. Als we een goed onderwijsbeleid en een goed handelsbeleid voeren, zijn daar voor Vlaanderen schitterende opportuniteiten te vinden op lange termijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik denk dat we daar nog op zullen terugkomen.

Mijnheer Bouckaert, u hebt gelijk dat we systematisch zullen moeten rapporteren aan Europa hoe het zit met de implementatie van de richtlijn. Mocht u een andere indruk hebben naar aanleiding van mijn antwoord, kan ik zeggen dat het wat dat betreft een ‘ongoing concern’ is, het is inderdaad niet afgesloten.

Sommigen dachten misschien dat het meldpunt al tijdens de vorige legislatuur was geregeld, maar het is tijdens deze legislatuur dat het effectief werd opgezet. Het belangrijkste is dat het werd opgezet en dat het zo snel mogelijk, ook in samenwerking met een aantal organisaties, werkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over eventuele Vlaamse noodhulp aan Haïti

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over noodhulp na de aardbeving in Haïti

Vraag om uitleg van de heer Kurt de Loor tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over Vlaamse steun aan de getroffen gebieden in Haïti

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Voorzitter, minister-president, de vraag die u op papier hebt gekregen, is natuurlijk al wat gedateerd. Ik had ze opgesteld voor het persbericht over de actie van V-MED, de vzw Vlaamse Medische Interventie, vertrokken was, maar ik heb nog enkele andere vragen.

Ik zou graag een stand van zaken krijgen van de hulp van de Vlaamse Regering en de steun aan de initiatieven ten behoeve van de slachtoffers van de ramp, alsook eventuele informatie over verdere plannen.

Is er onderhand een eerste evaluatie geweest van de noodhulp die geleverd werd door V-MED? Wat zijn de kosten voor de Vlaamse Regering? Heeft Vlaanderen een rol gespeeld in de solidariteitsacties die door de media op touw werden gezet? Kwam het initiatief van de overheid of van de zenders zelf?

Ik benadruk dat ik blij ben dat er coördinatie is geweest tussen V-MED en B-FAST (Belgian First Aid and Support Team) en dat ze samen vertrokken zijn, want dat is altijd kostenbesparend. Ik vraag me daarbij af of er voor de toekomst verdere concrete afspraken zijn gemaakt over samenwerking in het geval van noodhulp.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik sluit me aan bij de vorige collega, qua bondigheid en qua inhoud. Het probleem is gekend, ik zal onmiddellijk overgaan tot de vragen.

Ik heb vorige week woensdag in het journaal gehoord dat er wel degelijk een budget werd vrijgemaakt, naast het sturen van V-MED, voor Haïti, ik dacht dat het om 300.000 euro ging. Op welke manier wordt of werd dit bedrag ter beschikking gesteld? Wellicht gebeurde dat via een aantal Vlaamse noodhulporganisaties. Welke waren dat? En hebben ze het bedrag al gekregen? Vroeger bleek het probleem immers vaak te zijn dat een bedrag werd toegekend, maar dat het soms maanden duurde vooraleer het betaald werd, en dat maakt het heel moeilijk voor de betrokken organisaties. Weet u waaraan het geld besteed zal worden? Zijn er prioriteiten of volgt u dit nadien op?

Tijdens de bespreking van de beleidsnota hebben wij gesuggereerd dat het misschien interessant is om structureel een samenwerking of een screening van een aantal noodhulporganisaties te doen, zodat u er bij nood onmiddellijk op kunt vertrouwen dat deze of gene organisatie een sterke organisatie is en u op dat moment dus niet meer hoeft te onderzoeken of u er al dan niet mee in zee wilt gaan.

In verband met V-MED hoor ik van mevrouw Brusseel dat er afstemming op B-FAST is geweest. Het interesseert me wat die inhoud. Welke specifieke rol heeft V-MED kunnen spelen? Is V-MED daar eigenlijk nog? Wat is de actie geweest? Welke kosten worden geraamd? Plant u of zijn er andere initiatieven geweest naast het steunen van V-MED en het vrijgemaakte budget, bijvoorbeeld het warm maken van gemeentes om een bijdrage te leveren of de media en andere ngo's betrekken?

Als de omstandigheden goed zijn, lukt het bij een ramp redelijk om in massale noodhulp te voorzien. Dat is nu, ondanks wat coördinatieproblemen, ook redelijk gelukt. De volgende stap is de heropbouw van het land en de keuzes die daarvoor moeten worden gemaakt, met nadien structurele ontwikkelingssamenwerking. Haïti heeft een heel moeilijke politieke geschiedenis. Men heeft al verschillende keren getracht om het land herop te bouwen. Door deze natuurramp is er een ongelofelijke stap achteruitgezet. Het is belangrijk dat Vlaanderen, al is het geen partnerland, dat toch tracht mee op te volgen. Hoe kunnen we de beperkte middelen zo efficiënt en geïntegreerd mogelijk inzetten, zodat het geen losse flodder is maar bijdraagt tot een gecoördineerde heropbouw van het land voor een betere toekomst voor de Haïtianen?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Qua beknoptheid kan mijn vraag tellen. Het menselijk drama in Haïti gaat gepaard met meer dan 150.000 dodelijke slachtoffers. Ik lees vandaag in de media dat er volgens de VN 250.000 gewonden zijn. Elke dag komen er nog honderden doden bij, door het gebrek aan medische hulp, infecties en dreigende epidemieën. Ik vind het positief dat veel lokale besturen een noodhulpfonds hebben opgericht.

Minister-president, welke steun voorziet de Vlaamse Regering voor noodhulp en voor de heropbouw van het land? Het is belangrijk dat er bij de heropbouw ook hulp wordt geboden zodat de Haïtianen echte kansen op ontwikkeling krijgen.

De heer Karim Van Overmeire: Haïti is nu in de belangstelling. Dat heeft veel te maken met de media. We weten dat dat niet zo zal blijven. De wetmatigheid is dat samen met de verdwijnende media-aandacht misschien ook de politieke aandacht zal verdwijnen. Er blijft een land achter dat helemaal opnieuw moet worden opgebouwd. Voor de aardbeving had het al heel zwakke staatsstructuren. Er was niet voor niets een VN-macht aanwezig, om een minimum aan bestuur mee te helpen garanderen. Door de aardbeving is alles weg. Zelfs de gebouwen waarin de overheid zat, zijn letterlijk verdwenen.

Minister-president, in welke mate gaat Vlaanderen meehelpen om het land structureel herop te bouwen? Hebt u garanties dat het geld goed terecht komt? Als dergelijke grote bedragen naar een land stromen waar weinig of geen staatsstructuren zijn, zijn malafide elementen er uiteraard als de kippen bij om een deel van de fondsen naar hun bankrekening over te hevelen. Dat moeten we zo veel mogelijk vermijden.

In verband met de coördinatie en de samenwerking is het inderdaad zo dat het V-MED-team met een Airbus van de Belgische luchtmacht naar Haïti is gegaan. In de vraag van mevrouw Brussel las ik een ondertoon dat men van die aardbeving geen gebruik moet maken om in Haïti met de Vlaamse leeuw te zwaaien. Dat is mijn interpretatie. Ik stel het scherp. Men moet er ook geen gebruik van maken om met de Belgische tricolore te zwaaien. Federaal minister Vanackere noemde in de Senaat het feit dat V-MED met een Belgische Airbus meeging, al een voorbeeld van samenwerkingsfederalisme. Als het feit dat mensen hetzelfde vliegtuig kunnen nemen samenwerkingsfederalisme is, ben ik er misschien ook wel voor. Maar ik vrees dat samenwerkingsfederalisme wat anders inhoudt.

Minister-president, vindt u dat de coördinatie in de eerste plaats op Belgisch niveau moet gebeuren of op Europees niveau? Mevrouw Ashton is de Hoge Vertegenwoordiger voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid van de EU. Zij werpt zich nu op als de coördinator van alles wat Europa doet. Het lijkt me ook een stuk efficiënter dat de 27 lidstaten en alle deelentiteiten samen hun hulp coördineren. Voor mij is het compleet onbelangrijk met welk vliegtuig het V-MED-team naar daar gaat. Als er een Belgische Airbus ter beschikking is, is dat prima. Als dat een Frans, een Nederlands of een Italiaans vliegtuig is, is dat voor mij even goed. Minister-president, ik hoor graag uw visie over op welk niveau de coördinatie in de eerste plaats moet gebeuren.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het is verschrikkelijk wat er gebeurd is in Haïti. Alle hulp voor die mensen was en is aangewezen.

Het eerste bij zo'n ramp is medische hulp. Ik ben heel blij en ook fier dat wij in Vlaanderen mensen hebben die zeer deskundig zijn in de urgentiegeneeskunde en dat verschillende ziekenhuizen voor dat medisch urgentieteam bij een ramp ergens in de wereld vrij snel dokters laten uitrusten en medische diensten verlenen. Dit toont aan dat Vlaanderen, hoe klein sommigen het ook vinden, toch groots kan zijn bij moeilijke momenten aan de andere kant van de wereld.

B-FAST heeft drie taken. Ten eerste speurt het rescue team met honden en andere instrumenten naar overlevenden of overledenen onder het puin. Ten tweede heeft de actie een medische tak, een veldhospitaal. Ten derde staat het team in voor waterzuivering en dergelijke door de civiele bescherming. Het medisch interventieteam van Vlaanderen zit op de tweede activiteit, de medische ondersteuning. De complementariteit zit in het volgende. Op 13 januari zijn vijf dokters, vijf verpleegkundigen en drie logistieke medewerkers afgereisd naar Haïti. Zij zijn niet vertrokken met een veldhospitaal of met heel wat materiaal, het is eigenlijk een vrij mobiele groep die kan opereren en medische bijstand kan geven los van de hoofdstad of het gebied waar het veldhospitaal is opgeslagen. Met de kennis, de knowhow en de mensen kunnen wij een bijdrage leveren die geen doublure is van wat het federale niveau als terechte activiteit met B-FAST ontwikkelt.

Achter sommige dingen hoeft u niet veel te zoeken. Vrij snel na het bericht over de aardbeving in Haïti heeft dokter Beaucourt gezegd dat hij ging vertrekken, eerst met acht mensen, dan met dertien. Binnen enkele uren staan die ter beschikking. Er is afgesproken met dat medisch interventieteam dat wanneer dokter Beaucourt meent dat hij de diensten van zijn team kan aanbieden voor een ramp, de minister voor Ontwikkelingssamenwerking – ik dus – zijn goedkeuring moet geven. Hij heeft me dus gevraagd of hij met zijn team kon vertrekken. Gezien de ernst van de situatie was mijn antwoord direct: als de mensen daarvoor kunnen worden vrijgemaakt, vind ik het heel belangrijk dat u zo snel mogelijk vertrekt.

Dan heeft dokter Beaucourt een hele weg afgelegd om een vliegtuig te vinden om daar te geraken. In de loop van de namiddag heeft hij mij opnieuw opgebeld om te zeggen dat hij klaarstond met dertien mensen, maar dat ze nergens op een vliegtuig konden. Dan heb ik gezegd dat het misschien vrij snel opgelost zou zijn en dat ik contact zou opnemen met federaal minister De Crem. Ik had intussen begrepen dat er een vliegtuig klaarstond. Ik heb minister De Crem gevraagd of ons team kon meevliegen. Ere wie ere toekomt: hij heeft direct gezegd dat het geen enkel probleem was. Dat is teruggekoppeld naar dokter Beaucourt, en zij zijn mee vertrokken met dat vliegtuig 's avonds om tien uur.

Voorzitter, u hebt gelijk. Als dat vliegtuig geen plaats had kunnen vrijmaken voor dit team, had ik ook naar de Italianen, de Fransen en weet ik wie gebeld. Het belangrijkste was dat het team zo snel mogelijk kon vertrekken. Dat het samen met B-FAST is vertrokken, is een goede zaak. Zo eenvoudig is dat. Met één telefoontje kunnen heel wat problemen worden opgelost.

Het team heeft schitterend werk geleverd. Er is bijna dagelijks contact geweest. Op een bepaald moment dacht ik: als er een gevaar is voor het B-FAST-team, hoe gaat het dan met ons team? Men stuurde soldaten. Dan heb ik opnieuw contact opgenomen om ervoor te zorgen dat men ook wist waar het Vlaamse medisch interventieteam zich bevond. Ik heb ook contact gehad met dokter Beaucourt om er zeker van te zijn dat zijn veiligheid en die van zijn team niet in gevaar waren.

Dokter Beaucourt heeft mij laten weten dat hij nu vrijdag terug zal zijn in Vlaanderen. Wij zullen vrijdagmiddag een volledig verslag krijgen. Ik zal de nodige maatregelen treffen. Die mensen hebben schitterend werk geleverd in heel moeilijke omstandigheden. Het V-MED is zeer eenvoudig qua structuur. We hebben 80.000 euro subsidie gegeven om de samenwerkingsovereenkomst mogelijk te maken. Die bedragen kunnen ook worden ingezet

voor medisch materiaal, de reiskosten van de teamleden, logies en voeding, kosten voor de verzekering, transport van het medisch materiaal. Dat wordt er allemaal door gedekt. Voor vertrek raamde dokter Beaucourt de kostprijs op 26.000 euro.

Die mensen doen dit volledig kosteloos. Ze vragen een aantal dagen verlof of onbetaald verlof en vertrekken. Het is zeer lovenswaardig. Ik heb een paar keer laten bellen naar de ziekenhuizen waar ze actief zijn om te verwittigen dat de dokter nog niet aanwezig kon zijn. Zij worden er niet voor betaald. Ik apprecieer dat heel sterk, alle leden van deze commissie hopelijk ook. Ik ga ervan uit dat we vrijdag meer tekst en uitleg krijgen. Ik heb wel al wat informatie: ze hebben zich op een bepaald moment gevestigd in een plaatselijk ziekenhuis Saint François de Sales in het centrum van de Haïtiaanse hoofdstad, maar ik zal later een overzicht geven.

Ik vind het heel belangrijk dat we dat vanuit Vlaanderen doen, dat we de knowhow en de mensen hebben, dat het beleid dat ondersteunt – wat niet veel geld kost maar wel een wereld van verschil maakt – en dat we dat maximaal coördineren op Europees niveau of op een ander niveau, zodat we geen mensen sturen die daar niet efficiënt kunnen werken. Ik sta open voor elke verdere coördinatie. Coördinatie is wat mij betreft echter nooit een recuperatie. Wij zijn ervan overtuigd dat wat wij doen, goed is. Het is vanzelfsprekend dat dat kan gebeuren in samenhang met het federale niveau en met andere landen.

Wij hebben 300.000 euro uitgetrokken. Dat geld gaat naar het consortium van de organisaties Caritas International, Handicap International, Oxfam-Solidariteit, Dokters van de Wereld en Unicef België. Ik heb een overzicht van de activiteiten van alle organisaties die met dat geld worden gefinancierd. Het is heel belangrijk dat we werken met ngo's, in dit geval met een consortium. Deze organisaties hebben al bewezen dat ze dat geld zeer zorgvuldig en zeer adequaat gebruiken. Wij volgen dat uiteraard op, maar wat mij betreft, is er ab initio een vrij groot vertrouwen in die organisaties.

Een typische bijdrage die wij kunnen leveren, tussen al die massale support die van andere landen komt, is de borgstelling die wij in het verleden al hebben gegeven aan de microfinancieringsinstelling ACME, waar men kleine gewaarborgde bedragen geeft aan kleine ondernemers in de economie of de verborgen economie. Ook die bank is getroffen door de aardbeving. Ze is letterlijk en figuurlijk ingestort. De 24.000 klanten kunnen hun lening ook niet meer terugbetalen. Die waarborg wordt dus uitgewonnen. Wij hebben gezegd dat wij die 300.000 euro zullen betalen. We zullen daar nog eens 50.000 euro aan toevoegen om de heropstart mogelijk te maken. We hebben dat overigens niet alleen gedaan. De Europese Investeringsbank heeft 100.000 euro gegeven, en ook Incofin heeft 10.000 euro gegeven. Dankzij al die tussenkomsten worden die kleine ondernemingen opnieuw mogelijk.

Daarnet is ook de pertinente vraag gesteld hoe de heropbouw van Haïti moet worden aangepakt. We moeten weten wat we kunnen en wat we niet kunnen. Door dergelijke initiatieven kunnen wij effectief een bijdrage leveren. We hebben al gezien met welke middelen de Amerikanen daar zijn uitgerukt. Dat is allemaal ten goede, maar er zal ook wel wat politiek achter zitten. In dat kader is het belangrijk dat wij onze middelen daar heel gericht inzetten. Via de ondersteuning van die microfinancieringsinstelling kunnen wij een verschil maken.

We hebben dus die 300.000 euro voor een aantal activiteiten, waarvan ik u het overzicht kan bezorgen. Daarnaast is er de ondersteuning van de reeds vermelde microfinancieringsinstelling. Volgende week krijgen we een uitgebreid verslag van het Vlaamse medisch interventieteam. We zullen dan opnieuw bekijken waar we staan. Is er nog nood aan bijkomende steun? Welke bijkomende steun is er nodig voor de opbouw van Haïti?

Dat mag niet betekenen dat we afwijken van de engagementen ten aanzien van andere landen. We moeten bekijken hoe we nog verdere bijdragen kunnen leveren.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik wil mij niet verkeerd begrepen voelen, minister-president. Mijn pleidooi voor coördinatie heeft absoluut niets te maken met vaandelzwaaien. Dat is helemaal niet mijn stijl. Een vlag uithangen, is niet iets wat mij interesseert, of het nu een Vlaamse of een Belgische is. Hier gaat het over efficiëntie, het aanwenden van middelen. Ik heb het liefst dat er meer middelen gaan naar de getroffen Haïtianen dan naar het transport van goederen.

De samenwerking hoeft daarom niet altijd met B-FAST te zijn, maar het is handig. De teams vertrekken allebei van op Melsbroek, dus dat is de handigste oplossing. Ik heb er geen bezwaar tegen dat u samen met de Italianen wilt vliegen, maar dan zal het iets minder efficiënt zijn en zult u iets meer tijd verliezen. Via Rome vliegen zal toch een centje meer kosten. Daarom blijf ik pleiten voor samenwerking.

U hoeft zich geen zorgen te maken: het heeft niets te maken met een minachting voor de Vlaamse leeuw of met verheerlijking van de Belgische driekleur. Dat is niet mijn ambitie.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister-president, ik wil u danken voor uw antwoord en u feliciteren met uw creativiteit. Het is de eerste keer dat twee nieuwe instrumenten zijn uitgevonden: enerzijds het V-MED-team, anderzijds de rechtstreekse steun aan de microfinancieringsinstelling. Ik vind dat heel positief.

Ik hoop dat u er, eenmaal de situatie weer wat rustiger is geworden, in zult slagen alle ervaringen in een draaiboek op te nemen. We moeten nagaan wat beter kan en wat in een andere situatie best kan worden toegevoegd. Op die manier kunnen we een volgende keer vanuit onze ervaringen vertrekken en hoeven we hetzelfde werk niet helemaal opnieuw te leveren.

De vorige Vlaamse Regering heeft de media met betrekking tot de actie Tsunami 1212 warm moeten maken. Dat was toen nodig om een solidariteitsactie op gang te brengen. In verband met de media zal er de komende maanden, als de eigenlijke ramp voorbij is, nog werk zijn. De gewone journaals en programma's zouden voldoende aandacht moeten schenken aan de uiteindelijke heropbouw en de toekomstige situatie van dit land en aan gelijkaardige situaties in de rest van de wereld. Dit is een suggestie voor later.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Ik wil de minister-president danken voor zijn antwoord. Ik ben tevreden met zijn woorden en met de manier waarop onze noodhulp en onze knowhow ter plaatse is ingezet. Ik zou tegelijkertijd ook willen benadrukken dat we op middellange en lange termijn onze schouders onder structurele oplossingen voor het land moeten zetten. Wat de heropbouw betreft, moeten we zeker rekening houden met de ontwikkeling van de Haïtiaanse bevolking. Dit is een oproep om deze zaak op middellange en lange termijn, wanneer de ramp al lang uit de media en van de politieke agenda is verdwenen, te blijven opvolgen.

De heer Karim Van Overmeire: Ik wil de minister-president persoonlijk nog even voor zijn uitvoerig antwoord bedanken. Ten behoeve van mevrouw Brusseel wil ik tevens opmerken dat op die Belgische Airbus ook een Luxemburgse ploeg en vijf EU-onderdanen zaten. De Franse ploeg wilde mee, maar was niet op tijd. Misschien ligt Melsbroek te ver van Parijs.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■